

1956 október 23

Az október 23-i megemlékezés alkalmából sokan jöttünk össze a balatonvilágosi kultúrházban péntek délután. Mint ahogy ezt megszoktuk, most is az általános iskola felső tagozatos diákjai készültek műsorral. A 10-14 éves gyerekek versekkel, táncokkal tették színessé az ünnepélyt. A zene, a tánc és a szavak, amiket láttunk és hallottunk mindannyiunkban érzéseket váltottak ki, segítettek kicsit átérezni, hogy mit éltek át azok a gyerekek és felnőttek, akik megélték 1956 eseményeit.

Mivel én még nem éltem abban az időben, a történelemkönyvek, filmek és olyan történetek alapján, amiket valakitől hallottam tudom elképzelni, hogy mennyire félelmetes, de mégis izgalmas lehetett akkor élni.

Amikor elkezdődött a forradalom és lőni kezdtek Budapest utcáin, az iskolákat bezárták, a tanítás szünetelt, ami először megkönnyebbülést váltott ki a diákokból, hiszen megúszhattak egy újabb nehéz iskola napot, esetleg egy történelem dolgozatot. Voltak fiatalok, akik bár nem vettek részt a harcokban, mégis rótták az utcákat, hiszen tudni akarták, hogy mi is történik. Hiszen történelmet írtak.

Ahogy kibontakoztak az események, bár az emberek tudták, hogy miért is harcolnak, féltek, hiszen sokan kerültek olyan veszélyes helyzetbe, amiben végül az életüket veszítették vagy közel kerültek a halálhoz. Sok mindenkivel előfordult, hogy például a munkahelyükről nem tudtak hetekig hazamenni, mert a háztetőkről lőttek és, ha elhagyták volna az épületet ők is könnyen áldozatul eshettek volna.

És rengetegen (közel 200 ezren) voltak, akik ekkor hagyták el az országot egy jobb és biztonságosabb jövő érdekében. Közülük sokan úgy indultak el, hogy tudták itthon kéne maradni, hiszen Magyarország az otthonunk, idekötötték őket emberek, helyek, emlékek. Mégis elindultak az ismeretlenbe, hiszen féltek, itt nem lesz jövőjük.

Végül, de nem utolsó sorban több, mint kétezerre tehető azoknak a magyar embereknek a száma, akik elesetek a forradalomban. Emlékezzünk mindenkire, akik akkor a szabadságért harcoltak, azokra, akik átérték a forradalmat, és akik arra kényszerültek, hogy elhagyják hazájukat.

Királyné Timár Piroska

„A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam”

/Szent Pál/

Sándor Imréné aranydiploma átadása

Október 21-én 17 órakor rendhagyó ünnepségre gyűltünk össze a községi kultúrházban. Az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére az iskola tanulói műsorral készültek Balatonvilágos lakóinak, majd egykori kollégánkat, Sándor Imrénét, Irma nénit köszöntöttük abból az alkalomból, hogy aranydiplomáját átvehette.

Irma néni 1966-ban vette kezébe tanári diplomáját, és az év szeptember elsejétől dolgozott Balatonvilágos vízparti iskolájában. Attól kezdődően hosszú éveken keresztül nevelte, oktatta tanítványait becsületre, szorgalomra, tisztességre egészen nyugdíjba vonulásáig. Technika szakos tanárként és a felsős napközi vezetőjeként vett részt az akkori tantestület munkájában, emellett az úttörőcsapat vezető-helyettese, majd vezetője is volt. Kirobbanó energiáival az iskolai és községi élet fő szervezője, mozgatórugója volt. Olyan pedagógus, aki ma is szerepel családapák, családanyák anekdotáiban, példabeszédeiben. Egykori tanítványai sok élményekben gazdag iskolai percre, táborra, kirándulásra, programra, emlékeznek ma is. Irma néni nagy hangsúlyt fektetett a gyerekek nevelése mellett a pedagógusok munkájának támogatására, az idősök megsegítésére is.

Oktató-nevelő munkáját sokrétű szakmai felkészültség jellemezte, amelyet elismerései, kitüntetései is alátámasztanak. Megkapta a Kiváló csapatvezető, Kiváló úttörőcsapat, Kiváló úttörővezető, Erdemes társadalmi munkás elismeréseket, a Balatonvilágosért emlékérmét, és a Pedagógus szolgálati emlékérmét. 15 évig a Kultúrház vezetője volt, 23 évig a Nőegylet elnöke, és alapítója a Nyugdíjas Klubnak. Nincs, aki Balatonvilágoson ne ismerné őt, több száz felnőtté vált tanítványa köszön rá az utcán, és mutatják be saját gyerekeiket, unokáikat. Az aranydiploma átvétele a hála és köszönet kifejezése mellett az emlékezés, a számvetés és az öröm ideje is. Irma néni egy sokat látott és nehéz időket tapasztalt nemzedékhez tartozik. Az akkori körülmények között nem volt könnyű helytállni, nagyot alkotni. Csak annak sikerült, aki meg is küzdött érte. Hiszen ez a pálya sokat kér az embertől: időt, energiát, odafigyelést, alázatot, elfogadást, kudarcok elszenvedését. S mit adott neki ez a pálya? Azt a felemelő érzést, amit csak egy pedagógus élhet át, aki embert nevel, a sok erőfeszítést követő siker örömét, és a munka valódi hasznát, amire csak évtizedek múlva kapunk visszajelzéseket. Fontos, hogy ezen a napon újra átéljük, megéljük a múlt jelennek sokat adó pillanatait, emlékeit és mindezek után megköszönjük az áldozatos munkát. Restné Szabó Rita, iskolánk igazgatója kedves szavakkal méltatta Irma néni munkásságát, majd átadta aranydiplomáját. Fekete Barnabás Balatonvilágos polgármestere megköszönte a hosszú évek áldozatos munkáját és átnyújtotta Balatonvilágos Község Önkormányzatának elismerését.

Irma néninek szívből gratulálunk ehhez az ünnepi eseményhez, és kívánunk jó egészséget, boldogságot!

RajkónéTajtiAndrea

Bemutatkozik a 2. osztály

A 2. osztályosoknak két tanító nénije van, osztályfőnökük Baka Zsuzsanna, és tanítópárja Szabó Erzsébet. Nagyon jó páros, mosolygósak, kedvesek, de következetesek is egyben. Mindketten más településről érkeztek. Zsuzsa néni két általános iskolás gyerekével költözött ide az elmúlt évben, Erzszi néni Siófokról jár be, és neki már 2 felnőtt fia van.

- Zsuzsa, hogy lettél tanító?

- Kisiskolás korom óta tanító néninek készültem. 1999-ben kezdtem meg főiskolai tanulmányaimat Szekszárdon. Ezzel párhuzamosan a Mezőszentgyörgyi Eötvös Károly Általános Iskolában indult el tanítói pályám. Műveltségterületem a magyar nyelv és irodalom, ennek köszönhetően évek óta 5-6. osztályban is tanítottam magyart. Emellett mindig szívesen vállaltam kreatív, szabadidős foglalkozásokat, szakköröket, szervezési feladatokat, projektek írását, pályázatok lebonyolítását.

- Hogyan sikerült beilleszkedned a mi iskolánkba?

- Balatonvilágos gyönyörű hely, örülök, hogy ide kerültem. A sors úgy intézte, hogy egy köztisztelőben álló, szeretetre méltó tanító néni helyét vehettem át. Nehéz és felelősségteljes feladat hárult ezzel rám. Bízom abban, hogy kitartó, lelkiismeretes és segítőkész embert ismernek majd meg személyemben. A gyerekek nyitottságának, a szülők pozitív hozzáállásának és nem utolsósorban az új kollégák segítő támogatásának köszönhetően egyre otthonosabban érzem magam az iskolában és a településen egyaránt. Fontosnak tartom az emberi kapcsolatok építését, ápolását, ezért különösen örültem, amikor Erzszi néni személyében nemcsak jó kollégára, de segítő baráttra is leltem. Egy összecsiszolódott, jól működő tanítópáros képes csak megteremteni azt a barátságos légkört, ahová szívesen járnak a gyerekek tanulni. Szintén elengedhetetlen a szülő és nevelő közötti kölcsönös bizalomra épülő őszinte kapcsolat is.

- Tudjuk, hogy ma már nem elegendő a hagyományos módszerek alkalmazása a pályánkon, hisz a gyerekek számára az unalmas óra hatékonynak nem mondható. Te hogyan valósítod meg ezt a fajta szemléletváltást?

- Nyitott vagyok az új dolgok iránt, szívesen képezem magam. A mi szakmánkban elengedhetetlen a megújulás, önképzés. Tanóráimon gyakran alkalmazom a kooperatív munkaformákat, számos továbbképzést végeztem el ezen a területen. Lehetőség szerint örömmel használom ki az interaktív tábla adta fantasztikus lehetőségeket is. Újszerű tanítási-tanulási módszerekkel, játékokkal igyekszem motiválni a tanulókat, ezzel élményszerűvé tenni számukra a tanulást. Mindig a kellemes, barátságos légkör kialakítására törekszem, szeretem és megkövetelem azonban a fegyelmet. Sajnos manapság ez egyre nehezebb feladat, de azt vallom, hogy tudást átadni és befogadni csakis fegyelmezettség mellett, nyugodt légkörben lehetséges. Ennek megteremtése elengedhetetlen az eredményesség szempontjából.

- Tapasztaljuk, hogy egyre kevesebben választják a mi hivatásunkat az utóbbi években. Mi az a hajtóerő, ami téged ezen a pályán tart?

- A kis szemekben felcsillanó hála és tisztelet, egy szép rajz, egy reggeli meleg ölelés, esetleg pár felejthetetlen emlék felidézése a múltból, amely még a legnehezebb napokon is mosolyt csal az arcunkra. Ezek a dolgok egy szempillantás alatt feledtetik a szakmánk fáradtságos és nehéz hátterét.

Az olvasóknak bemutatom Erzszi nénit is, aki szintén nagy szeretettel beszél munkájáról.

- Erzszi, számunkra kedves ismerősként tértél vissza az előző tanévben, így összesen már a 4. évet töltöd közöttünk. Meséld magadról!

- Tanítói képzést Kaposváron, a Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskolán szereztem. Több mint 20 évig dolgoztam Siófokon a Széchenyi István Általános iskolában, ahol a tanítás mellett először napközis nevelőként kezdtem, majd osztályfőnökként is dolgozhattam. Az első években előfordult, hogy 43-44 fős osztályban tanítottunk. Volt pár évem, amikor vállalkozóként a felnőttek világában is dolgoztam.

- Mi vonzott vissza erre a pályára?

- A szívem mindig visszahúzott a gyerekekhez! Úgy gondolom, hogy a velük való törődést, szeretetet, segítségadást, és annak gyors visszajelzését sehol nem lehet megtalálni, csakis egy iskolában! Nem volt könnyű visszakerülni, de végre, sikerült! Két évig egy kisebb településen tanítottam, ahol belekóstolhattam a kis létszámú, de összevont osztályok tanításába is. Balatonvilágosra szívesen jöttem vissza, mind a kollégák, mind a gyönyörű iskolai környezet miatt, hiszen az iskola különleges adottságai már az első évben engem is rabul ejtettek.

- Visszatéréseidkor hogyan pótolod a több év kiesést?

- Igyekeztem a kihagyott éveket továbbképzéseken pótolni és ezt a továbbiakban is fontosnak tartom, hiszen az oktatás területén is egyre több újdonságnak kell nekünk is megfelelni, a gyerekek figyelmét lekötni és játszva, szeretetteljesen nevelni. Nem könnyű ma ennyi különleges és egyedi kisgyerek tanítása, nevelése és közösséggé formálása, de ennél szebb és nemesebb feladatot nem tudok elképzelni!

- Hogy érzed magad itt nálunk?

- Boldog vagyok és hálás, amiért minden napom olyan gyerekek között telik, akiket szeretek, akik szeretnek! Igyekszem úgy nevelni őket, hogy a lehető legtöbb tudással és legnagyobb tudásvágygal, valamint megfelelő toleranciával tudjuk elengedni őket 2 év múlva a felső tagozatra. Remélem, hogy addigra sikerül igazi osztállyá, csapattá válniuk. Örülök, hogy azt tehetem, amit szeretek: gyerekeket tanítani olvasásra, írásra, számolásra, festésre stb. nem csak felelősség, de egyúttal a legszebb hivatás is! Ennél fontosabb és hálásabb, csak a szülői szerep lehet!

- Kérlek benneteket, hogy mutassátok be osztályotokat az olvasóknak!

- Nagyon barátságos, kedves osztály a miénk. 17 tanulónk van, abból 9 lány, 8 fiú. Első osztályban rendkívül jó alapokat kaptak. Szeptember hónapban újra meg kellett küzdenünk a beilleszkedéssel, visszaszoktatással, emellett még a tanító néni váltás és az új tanulók érkezése is biztosan felkavarta az osztályt. Próbálunk egységes követelményrendszert kialakítani, mindenben egyeztetünk egymással és a gyerekekkel.

folytatás a 6. oldalon

folytatás az 5. oldalról

Munkánk során a gyerekek egyéni adottságait szem előtt tartva igyekszünk differenciáltan oktatni a fő tantárgyakat. Többnyire érdeklődők, jól motiválhatók, viszont igen hamar fáradnak, hiszen bizonyos tekintetben kicsit még ők is elsősök. A mércét magasra kell helyezni, ebből lehet csak a későbbiekben engedni. Így szereshető alapos, biztos tudás, amit a felső tagozaton könnyedén tudnak majd kamatoztatni. Fontos, hogy a tanulók önmagukhoz képest a lehetséges maximumot éri el, a szorgalomnak, tudásnak legyen értéke. Közös érdekünk az eredményesség. Feltétlenül foglalkoznunk kell az osztályközösség erősítésével, ugyanis egymás elfogadása, a kudarcélmény kezelése néhányuknál problémát okoz. Tudjuk, hogy konfliktus nélkül nincs közösségi élet, de a lényeg az, hogy miként rendezik egymással a félreértéseket. Nagyon fontos az otthoni ráhatás, hogy összhangban legyen szülő-tanító kérése, tanítása. Bízunk az együttműködő szülői háttér erősödésében és ezúton köszönjük meg eddigi segítő támogatásukat. Dicsérjük, biztassunk, neveljünk együtt!

-Nem kívánhatnék szebbet én sem. Köszönöm.

Rajkóné Tajti Andrea

„Jöttünk, láttunk, győztünk!”

Októberben iskolánk tanulóit két versenyre vittük el, ahonnan ismét dobogós helyezésekkel tértek haza. Versenyeztünk az enyingi Batthyány Fülöp Gimnázium és Általános Iskola által meghirdetett tanulmányi versenyen és a körzeti mezei futóversenyen Balatonszabadi-Sóstón. Gyerekeink nagyon szép eredményekkel büszkélkedhetnek!

Az enyingi verseny felkészítő tanárai: Kolotiné Erdélyi Aranka, Weifenbachné Dudás Dorottya, Galambos Györgyi.

A mezei futóversenyre két fiúcsapatot indítottunk, s mindkét csapat ezüstérmet nyert.

Korcsoportok szerinti egyéni helyezettek: Hámori Marcell 1. hely, Dörögdi-Koós Gergely 1. hely

II. korcsoport:

Hámori Marcell
4.osztály
Hámori András 4.osztály
Kerti Bálint 4.osztály
Bereczki Márk 4.osztály
Fülöp Gergely 3. osztály

III. korcsoport:

Dörögdi-Koós Gergely
6. osztály
Király Zsolt 5. osztály
Szalai Zsombor 5.
osztály
Temesvári Márton 6.
osztály

Felkészítő tanárok: Rajkóné Tajti Andrea, Kovácsné Kis Bernadett, Hencz Dénes

Gratulálunk, büszkéek vagyunk rátok!

RTA

Tájékoztató

Tisztelt Ingatlan tulajdonosok, Szolgáltatást Igénybevevők! Tájékoztatom Önöket, hogy Balatonvilágos közigazgatási területére

lomtalanítást

szervezünk, melynek időpontja:

**2016. november 7.
(hétfő)**

Kérem, hogy a lim-lomot legkorábban 2016. november 6-án, de le később 2016. november 7-én 700 óráig helyezték ki az ingatlanuk elé a közterületre oly módon, hogy azzal az utca forgalmát ne akadályozzák. A szolgáltató az elszállítást a településről egy időben több helyszínről végzi. A megjelölt időpontot követően kihelyezett lim-lom nem kerül elszállításra.

Felhívom a figyelmüket, hogy veszélyes hulladék (elektromos berendezés, gumiabroncs, fáradt olaj, akkumulátor, festékes doboz, stb.), építési törmelék, háztartási hulladék, zöldhulladék kihelyezése TILOS!

Kérem a környezetünk tisztasága érdekében éljenek a rendelkezésre álló lehetőséggel.

Balatonvilágos, 2016. október 5.

Balatonvilágos Község Önkormányzat
Gazdasági Ellátó és Vagyongazdálkodó Szervezete
Pártl Zoltánné intézményvezető

FELHÍVÁS – Szabás, varrás

Szabást, varrást tanulunk a balatonvilágosi kultúrházban. Ha szeretnél velünk okosodni, jelentkezz 2016 november 10-ig Király Zoltánnénál.

Telefonszám: 06 (30) 286 46 39

Varrógépet NEM biztosítunk.

Szeretettel várunk,
A kézműves csapat

Hirdetmény

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy Balatonvilágos Község Településrendezési eszközeinek módosítása irányuló eljárás megindult, az előzetes tájékoztató anyaga az Önkormányzat honlapján 2016. október 24. napján közzétételre került.

További információk, valamint a hatályos településrendezési eszközök és a kapcsolódó szabályzatok a honlapon megtekinthetők, letölthetők.

Fekete Barnabás polgármester

Vendégségben a Dávid Kornél Kosárlabda Akadémián

Szeptember 23-án a pénteki tanítás után iskolánk 5-6. osztályos kosárcsapatával buszra ültünk, hogy megismerkedjünk a székesfehérvári Tóvárosi Általános Iskolában működő Dávid Kornél Kosárlabda Akadémia kosarasaival. A tizenhat izgatott és kissé megszeppent gyerkőc akkor még tartott attól, hogy majd a „profik” hogyan fogadják őket. Profik, mert heti 3 órában járnak délután tanításon kívüli edzésekre, sőt a legtehetségesebbek plusz egy alkalommal reggel a nulladik órában is. Kéthetente hétvégéken meccset játszanak más iskolák csapataival. Ehhez anyagilag a szülők is hozzájárulnak, havonta 5000 Ft tagdíjat fizetnek. A Tóvárosi Iskola az egyik helyszíne a kosárlabda utánpótlás kinevelésének, közülük kerülnek ki a kosárlabda klubok későbbi játékosai. Rajkó Zsolti bácsi és egyetemista fiunk Roli, iskolánk egykori tanulója, a fehérvári iskola parkolójában csatlakozott hozzánk, majd Zsolti bácsi bevezetett bennünket egykori általános iskolájának tornatermébe. A gyerekek elámulnak a terem méreteit látva, s azt tippelgették, hogy a mi tornatermünk hányszor férne el benne. Ennek az iskolának a tanulói létszáma körülbelül 700 fő, a tornateremben 16 palánk van, és a mi tornatermünk körülbelül 5-ször férne el benne. Szigetvári Zoli bácsi a fehérváriak edzője, és egyben az iskola testnevelés tanára 13 gyerekkel együtt fogadott bennünket nagy szeretettel. A két edző barátként köszöntötte egymást, mert sok évvel ezelőtt csapattársak voltak, együtt játszottak NB I-ben a Videoton SC-ben. Átöltözés után Zoli bácsi bemutatta nekünk a kosársulisokat, és meginvitálta a társaságot egy közös játékra és edzésre. Az edzést a két edző együtt tartotta, a mérkőzések vezetésébe Roli is besegített, én pedig igyekeztem az eseményeket fotókkal megörökíteni. A labdás fogócskázás, ügyességi játékok, technikai gyakorlatok és a körmérkőzések feledtették a kezdeti izgatottságot, mert a mi gyerekeink is rögtön felvették a játék fonalát, a feladatokat is értették és ügyesen megoldották. Dicséret jár ezért! Végül is a kosárlabda nem ismeretlen az ő számukra sem, hiszen az elmúlt években a lehetőségek-hez mérten megtanulták az alapokat. Alsó tagozatban többen is jártak a „Dobd a kosárba!” program tehetségfejlesztő óráira, bár a hatodikosoknak egy tanév teljesen kimaradt. Dénes bácsi testnevelés óráin azonban ők is jókat kosarazhattak. A tóvárosi srákok nagyon barátságosak voltak, és az edzést rendkívül komolyan vették. Unatkozni senkinek nem lehetett, a pörgős, változatos feladatoknak köszönhetően jólesően elfáradtak és megizzadtak. A mieink nagyon jól érezték magukat, és a végére teljesen feloldódtak. Egy közös labdafeldobás és csatakiáltás után megköszöntük a lehetőséget, hogy itt lehettünk, aki akart szelfizett, majd elbúcsúztunk vendéglátóinktól. Teljesen feltöltődve, kirobbanó jókedvvel, hangos nevetéssel, integetéssel utaztunk hazáig. Azóta ezzel a 16 gyerekkel cinkosan összeszomlyogunk az iskola folyosóján, és kérdezik, hogy mi a folytatás. Volt, aki megölelt, és azt mondta, köszöni, hogy ilyen jó helyre vittük el. Volt, aki elmesélte, hogy egész hétvégén erről a kirándulásról mesélt a szüleinek. Ezzel a programmal pont ez volt a célunk, Hogy igazi élményekkel motiváljuk őket, s hogy ez a feltöltődés kitartson majd az elkövetkező hónapokban is.

Kosarasaink írták:

„Nagyon jó volt az ottani kosarasokkal játszani!” Tretykó

Anna 6. osztály

„Amikor megérkeztünk, az iskola kétszer nagyobb volt, mint a miénk, a tornaterem min. háromszoros volt.” László Lilla 6. osztály

„Nagyon jó volt és jól éreztem magam és örülök, hogy ennyi gyereket érdekel a kosár.” Németh Kyra Emma 6. osztály

„Nagyon tetszettek a játékok, az ottani gyerekek nagyon ügyesek voltak és felkészültek.” Csobai Luca 6. osztály

„Meccseztünk, ami nagyon jó volt, és sokat játszottunk.” Mihalovics Hanna 5. osztály

„Nagyon jó volt, dobtunk kosárra és játszottunk, ettünk, ittunk és szórakoztunk.” Bognár Angéla 5. osztály

„Tetszett, hogy nagy volt a tornatermük, és a sok játékos feladat. Ügyesek voltak, de azért mi is mindent megtettünk.” Király Zsolt 6. osztály

„Nagyon jó volt igazi kosarasokat látni. Sok dolgot tanultunk tőlük.” Temesvári Márton 6. osztály

„Nekem nagyon tetszett. Örültem, hogy elmehettem, és megnézhettem, hogy milyen ügyesek, hogy mennyire értenek a kosárlabdához. Egyszer én is ilyen szinten szeretnék kosarazni.” Erdélyi Nóra 6. osztály

„Nekem nagyon tetszett. Azt hittem mi leszünk a leggyengébbek, de egyáltalán nem, sőt valamelyik játékban mi voltunk a legjobbak.” Schneider Marina 5. osztály

„Amikor kosármeccseztünk, bedobtam 2 kosarat!” Csepi Erik 6. osztály

„Nagyon tetszett, mert dobtam egy kosarat, és edzhettem az ott kosárlabdázó gyerekekkel. Öröm volt ott lenni!” Gavallér Dorina 5. osztály

„Az iskola tetszett. Látszott, hogy minden nap kosaraznak, és szerintem ügyesek voltak.” Hegedüs Máté 5. osztály

„Nagyon jó volt a kirándulás, és remélem lesz még ilyen. Az volt a legjobb, hogy beállhattunk mi is.” Király Bendegúz 5. osztály

„Tetszett, hogy a szemekből a vidámság, az elszántság, és bizonyítási vágy tükröződött vissza. Mindenki kihozta magából a maximumot, és igazán nem lehet oka senkinek szomorkodni. Ügyesek voltak és látom, hogy a mieink között is van olyan tehetséges gyerek, akinek sok gyakorlással és szerencsével lehet jövője kosárlabda pályán.” Zsolti bácsi

„Örülök, hogy egy újabb emlékezetes és tanulságos élménnyel tudtuk gazdagítani a mi kis iskolánk tanulóinak hétköznapijait. Kiléphettek a megszokott falak közül, új tapasztalatokat, ismeretsegeket szereztek, s egy kicsit jobban kinyílt számukra a világ. Személyesen láthatták, hogy aki már gyerekkorában kitartó és szorgalmas, az könnyebben eléri céljait.” Andi néni

Fotók a Balatonvilágosi Mészöly Géza Általános Iskola honlapján találhatóak. www.vilagossi.hu

Rajkóné Tajti Andrea

